

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **Moravský rybářský svaz**, se sídlem Brno, Soběšická 83, IČ: 00434159, zast. Mgr. Petrem Kubickou, advokátem se sídlem Brno, Kobližná 19, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, za účasti těchto osob zúčastněných na řízení: 1) Obec Malešovice, se sídlem Malešovice 50, zast. JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Brno, Lidická 57, 2) Obec Odrovice, se sídlem Odrovice 42, zast. JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Brno, Lidická 57, 3) Obec Cvrčovice, se sídlem Cvrčovice 19, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.11.2007 č.j.: 26216/2007-16230

t a k t o:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto usnesení (dále jen „napadené rozhodnutí“) pro jeho nezákonnost a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl ve věci týkající se vyhlášení vodního útvaru zvaného „Potůček“ v k.ú. Malešovice, Odrovice a Cvrčovice tak, že zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 12.4.2005 č.j. JMK 35672/2004/OŽPZ-Ho. Uvedeným rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl na základě žádostí obcí Malešovice, Odrovice a Cvrčovice, že vodní plochy v katastrálním území obce Malešovice a v katastrálním území obce Odrovice, začínající na pravém břehu řeky Jihlavy v řkm 13,157 po propustek pod polní cestou Odrovice – Smolín, včetně přilehlých nádrží, vyznačené v příloze č.1, která je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí, se prohlašují ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rybářství“) uzavřenou vodou.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Osoby zúčastněné na řízení uvedly, že se žalobou nesouhlasí z důvodů, které doplní v samostatném vyjádření; žádné takové vyjádření však nepodaly.

Městský soud v Praze dospěl po posouzení věci k závěru, že napadené rozhodnutí, jehož zrušení se žalobce domáhá, je z přezkoumání soudem vyloučeno.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 2 písm. e/ zákona o rybářství, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí, se pro účely tohoto zákona rybářským revírem rozumí část vodního útvaru povrchových vod) o výměře nejméně 500 m² souvislé vodní plochy, umožňující život rybí obsádky a vodních organismů, vyhlášena rozhodnutím příslušného orgánu státní správy rybářství podle § 19 až 24.

Podle § 2 písm. f/ zákona o rybářství se pro účely tohoto zákona výkonem rybářského práva rozumí činnost v rybářském revíru povolená právnické nebo fyzické osobě příslušným orgánem státní správy rybářství podle § 19 až 24, spočívající v plánovitém chovu, ochraně, lovu a prisvojování si ryb, popřípadě vodních organismů, jakož i v užívání pobřežních pozemků v nezbytném rozsahu.

Podle § 2 písm. g/ zákona o rybářství se pro účely tohoto zákona uzavřenou vodou rozumí vodní útvar povrchových vod, který není volně spojen s přítokem nebo odtokem, zejména mrtvé nebo odstavené rameno vodního toku, propadlina, zatopená umělá prohlubeň terénu, zbytková jáma po těžbě nerostů; za uzavřenou vodu se nepovažuje vodní útvar nebo jeho část, ve kterém je prováděna hornická činnost nebo činnost prováděná hornickým způsobem.

Podle § 4 odst. 1 zákona o rybářství rybářský revír vyhláší na vodním toku, na rybníce nebo na uzavřené vodě svým rozhodnutím příslušný rybářský orgán; ten je oprávněn vyhlásit rybářský revír pouze v obvodu své územní působnosti. V případě pochybnosti, zda se jedná o uzavřenou vodu, rozhodne příslušný rybářský orgán.

Podle § 6 odst. 1 zákona o rybářství lze rybářské právo vykonávat pouze v rybářském revíru. Uživatel rybářského revíru nemá právo povolit výkon rybářského práva jiné osobě.

Podle § 6 odst. 2 zákona o rybářství výkon rybářského práva povolí na dobu 10 let příslušný rybářský orgán osobě, která splňuje podmínky pro řádný výkon rybářského práva stanovené tímto zákonem (§ 8 odst. 5); povolení výkonu rybářského práva podléhá správnímu poplatku.

Podle § 46 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Podle § 68 písm. e/ s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle § 70 písm. a/ s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Podle § 70 písm. b/ s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného zákonného ustanovení

lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Ustanovení § 70 písm. a/ s.ř.s. stanoví, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jež nejsou rozhodnutími; na tom nic nemění skutečnost, že z formálního hlediska rozhodnutími nepochybně jsou, pouze však nejsou takovými rozhodnutími, která zakládají žalobní legitimaci podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. Právě takovým úkonem je rozhodnutí žalovaného, jehož přezkumu se žalobce domáhá. Žalobce totiž tímto rozhodnutím nemohl být nijak dotčen na svých právech či povinnostech, protože se jím o žádných právech či povinnostech žalobce (ani jiného subjektu) nerozhodovalo.

Rozhodnutí o tom, že určitý vodní útvar je uzavřenou vodou, které je vydáváno rybářským orgánem podle § 4 odst. 1 zákona o rybářství, není způsobilé zasáhnout do právní sféry žalobce. Jedná se o rozhodnutí vydávané v případě pochybností o tom, zda určitý vodní útvar naplňuje znaky uzavřené vody vymezené v § 2 písm. g/ zákona o rybářství. Tímto rozhodnutím je tedy řešena *předběžná otázka charakteru vodního útvaru*, který je předmětem posuzování rybářského orgánu, jež je významná pro další navazující řízení o vyhlášení rybářského revíru. Podle § 4 odst. 1 věty první zákona o rybářství totiž může příslušný rybářský orgán svým rozhodnutím vyhlásit rybářský revír též na uzavřené vodě. Obecně platí, že rozhodnutí o předběžné otázce je nutno považovat za rozhodnutí předběžné povahy ve vztahu ke konečnému rozhodnutí vydávanému v navazujícím řízení, a tento typ úkonů správního orgánu je ze soudního přezkoumání vyloučen podle § 70 písm. b/ s.ř.s.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně o tom, že daný vodní útvar je uzavřenou vodou ve smyslu definice tohoto pojmu zakotvené v § 2 písm. g/ zákona o rybářství, se nemůže negativně projevit v právní sféře žalobce. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce byl v době vydání tohoto rozhodnutí uživatelem dříve vyhlášeného rybářského revíru Jihlava 2. Na této skutečnosti se vydáním napadeného rozhodnutí, řešícího v pochybnostech předběžnou otázku charakteru předmětného vodního útvaru, nic nemění, stejně jako se nic nemění na možnosti výkonu rybářského práva žalobcem v revíru, jehož je uživatelem. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně o tom, že daný vodní útvar je uzavřenou vodou, není rozhodnutím, jímž by se jakkoliv měnilo předchozí rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru Jihlava 2, jehož uživatelem je žalobce (nejedná se o rozhodnutí ve smyslu § 4 odst. 6 zákona o rybářství), a stejně tak se nejedná o rozhodnutí, kterým by byl povolován výkon rybářského práva ve vztahu k rybářskému revíru Jihlava 2 jinému subjektu než žalobci či kterým by bylo měněno nebo rušeno dříve vydané rozhodnutí o povolení výkonu rybářského práva žalobci. To je ostatně zřejmé i z průběhu správního řízení dokládaného spisovým materiálem. Až následně vydaným rozhodnutím krajského úřadu ze dne 24.1.2008 č.j. JMK 11687/2008 (ve spojení s odvolacím rozhodnutím žalovaného ze dne 7.4.2008 č.j. 10386/2008 – 16230) byl: I. podle § 4 odst. 1 a odst. 3 písm. b/ zákona o rybářství vyhlášen rybářský revír s názvem Potůček, evidenční č. 11 761001, který je revírem mimopstruhovým; II. Podle § 6 odst. 2 a § 9 odst. 1 zákona o rybářství povolen výkon rybářského práva občanskému sdružení Rybářské společnosti vodního díla Potůček k.ú. Malešovice, Odrovice a Cvrčovice, a to na dobu 10 let od právní moci rozhodnutí; III. podle § 11 odst. 1 písm. a/ zákona o rybářství ustanoven pro rybářský revír Potůček rybářský hospodář a zástupce rybářského hospodáře; IV. podle § 4 odst. 6 zákona o rybářství změněno rozhodnutí ministerstva č.j. 201/51/93-310 ze dne 28.1.1993, kterým byl vyhlášen rybářský revír Jihlava 2. Teprve tímto rozhodnutím správního orgánu ve věci samé mohlo dojít k zásahu do právní sféry žalobce, tj. do jeho práv a povinností uživatele rybářského revíru Jihlava 2 a rybářského práva vykonávaného žalobcem v tomto revíru.

Napadené rozhodnutí tedy není rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky zakotvené v ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s., které by podléhalo samostatnému soudnímu přezkumu ve správním soudnictví, protože se samo o sobě nemůže nijak negativně projevit v právní sféře žalobce.

Odepření soudního přezkumu v daném případě neznamena odepření přístupu k soudu, který by mohl ve svých důsledcích znamenat odepření spravedlnosti – *denegatio iustitiae*, ale toliko stanovení časového okamžiku pro přístup k soudu. Na soud se žalobce může obrátit se správní žalobou proti rozhodnutí ve věci samé, za které je nutno považovat výše zmíněné rozhodnutí krajského úřadu ze dne 24.1.2008 č.j. JMK 11687/2008 ve spojení s odvolacím rozhodnutím žalovaného ze dne 7.4.2008 č.j. 10386/2008 – 16230. To ostatně žalobce učinil; řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.4.2008 č.j. 10386/2008 – 16230 je u Městského soudu v Praze vedeno pod sp. zn. 6 Ca 218/2008. V rámci tohoto řízení pak žalobce v žalobě mohl namítat též nezákonnost závěru správního orgánu, že předmětný vodní útvar je uzavřenou vodou, tedy nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí řešícího tuto předběžnou otázku.

Lze shrnout, že rozhodnutí rybářského orgánu o tom, že určitý vodní útvar je uzavřenou vodou, vydávané podle § 4 odst. 1 zákona o rybářství, jakož i případné rozhodnutí odvolacího orgánu v této věci nejsou vůbec rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Jedná se ve své podstatě o úkony správního orgánu předběžné povahy, které jsou z přezkumu ve správním soudnictví vyloučeny podle 70 písm. a/ a b/ s.ř.s.. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d/ ve spojení s § 68 písm. e/ s.ř.s. jako nepřípustnou odmítl.

Senát 9 Ca Městského soudu v Praze si je vědom toho, že jeho závěr o vyloučení napadeného rozhodnutí ze soudního přezkumu je odchylný od závěru, k němuž dospěl senát 11 Ca zdejšího soudu v rozsudku ze dne 31.5.2007 č.j. 11 Ca 285/2005 – 44. V citovaném rozsudku senát 11 Ca k namítaným pochybnostem žalovaného správního orgánu o aktivní legitimaci žalobce uvedl, že „.....vodní plocha, o níž bylo napadeným rozhodnutím v rámci řízení o této žádosti rozhodováno, se nejméně v části týká i rybářského revíru Jihlava 2, ve vztahu k němuž výkon rybářského práva svědčil žalobci. Je tedy zřejmé, že žalobce je žalobou napadeným rozhodnutím ve svých právech dotčen, neboť prohlášením předmětné vodní plochy za uzavřenou vodu je vyhlášení rybářského revíru vázáno na žádost vlastníka pozemku, na němž se nachází uzavřená voda, zatímco v případě, že by šlo o vodní tok, tomu tak není. Na výkon rybářského práva v rybářském revíru Jihlava 2 žalobce poukazuje pod bodem I. podané žaloby, existenci rybářského revíru Jihlava 2 ostatně konstatuje i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Soud má tedy za to, že žalobce byl k podání žaloby aktivně legitimován podle § 65 odst.1 zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.“ Senát 9 Ca nesouhlasí s tím, že by napadeným rozhodnutím bylo jakkoliv zasahováno do výkonu již přiznaného rybářského práva žalobce ve vztahu k rybářskému revíru Jihlava 2 či do existence tohoto rybářského revíru; k takovému zásahu může dojít (a ve skutečnosti také došlo) až samostatným rozhodnutím o vyhlášení nového rybářského revíru, který s rybářským revírem Jihlava 2, jehož je žalobce uživatelem, koliduje, popř. rozhodnutím o změně dříve vydaného rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru Jihlava 2. To, který subjekt může v *budoucnu* v návaznosti na napadené rozhodnutí žádat o vyhlášení nového rybářského revíru, do stávajících práv a povinností žalobce jakožto uživatele existujícího rybářského revíru nijak nezasahuje; jak již bylo výše zdůvodněno, do právní sféry žalobce může zasáhnout až případné rozhodnutí rybářského orgánu o vyhlášení nového rybářského revíru (které již bylo v mezidobí vydáno).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s. neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : **Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto usnesení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.**

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 31. ledna 2011

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Aneta Petrlíková